

ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

КАФЕДРА ФІЗИЧНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ ТА СПОРТИВНОЇ МЕДИЦИНИ
З КУРСОМ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ТА ЗДОРОВ'Я

Збірник матеріалів

студентської науково-практичної конференції

***«Актуальні питання
фізичної терапії та ерготерапії»***

13 листопада 2019 р. м. Харків

Висновки. Покращення стану здоров'я та самопочуття пацієнтів після одного місяця дотримання лікувальних заходів свідчить про позитивний результат та важливість реабілітації для запобігання ускладнень та виникненню супутніх захворювань. Повна програма реабілітації (суглобова гімнастика, кінетичні вправи та дієта) дали оптимальну медичну допомогу для цього типу пацієнтів.

Радченко М.В.

ІПОТЕРАПІЯ ЯК ОСОБЛИВИЙ ВИД ЛФК

Кафедра спортивної медицини та фізичної реабілітації

з курсом фізичного виховання та здоров'я,

Харківський національний медичний університет, м. Харків, Україна

Науковий керівник: ас.Сушецька А.С.

В останні десятиліття лікувальна їзда верхи в багатьох країнах світу отримала швидкий розвиток і представляє собою метод реабілітації при широкому спектрі захворювань (захворювання центральної нервової системи, що супроводяться спастичними, гіпотонічними і атаксичними порушеннями; постінсультні стани; порушення психоемоційної сфери; порушення розумового розвитку різної етіології, психічні захворювання. А при ряді порушень, в першу чергу дитячому церебральному паралічі (ДЦП), іпотерапія є унікальною за ефективністю засобом, аналогів якому часто немає. Клінічні дослідження показали, що лікувальна їзда верхи є комплексним терапевтичним методом, який впливає на організм людини двома шляхами: психологічним і біомеханічним. У чому ж суть біомеханічного фактора впливу на організм людини? Кінь, який йде кроком, передає вершнику за хвилину приблизно 110 коливальних імпульсів за хвилину: ці імпульси, надходячи до хребетного стовпу і скелетних м'язів, імітують рухи, які здорова людина робить при ходьбі, тобто поступальні рухи коня, періодично змінюючи навантаження на м'язи тулуба і кінцівок вершника, є природним елементом тренування опорно-рухового апарату людини. Нейрофізіологічний вплив згаданих коливань рухомої тварини на систему вестибулярного аналізатора зводиться до

посилення припливу імпульсів за його провідними шляхами. Це тягне за собою зміну функціонального стану нейромоторного апарату, при якому становиться можливим вплив на патологічні рухові стереотипи, тобто для утримання правильної посадки в роботу включаються всі м'язи тіла, а у хворої людини і ті, які, не будучи ураженими, зазвичай знаходяться в бездіяльності. Крім того, їзда верхи стимулює розвиток дрібної моторики, сприяє формуванню складних точних рухів. Крім передачі коливання, кінь піддає впливу різноманітні нервові закінчення, які розташовані в шкірі, зв'язках, сухожиллях, судинах, м'язах, внутрішніх органах. В результаті формується складна комплексна реакція у вигляді різноманітних функціональних змін в діяльності тих чи інших систем і органах. Крім цього, оскільки температура коня на півтора-два градуси вище, ніж температура людини, виходить своєрідна стоунтерапія, підсилює обмін речовин і активізує роботу ендокринної та імунної систем.

Що ж стосується психогенного фактора, то їзда верхи кардинально підвищує потенціал людини, впевненість в своїх силах, сприяє максимальній мобілізації вольової діяльності, соціалізації і формування більш гармонійних відносин людини зі світом. Крім того, необхідність постійної концентрації уваги при їзді верхи, зосередженості, максимально можливої зібраності і самоорганізації, потреба запам'ятовувати і планувати послідовність дій активізують психічні процеси.

Таким чином, узагальнюючи вищевикладений матеріал, можна виділити ряд основних критеріїв ефективності іпотерапії як відновного методу лікування: зміцнення і тренування м'язів тіла, що не задіюються у повсякденному житті пацієнта, покращення координаторних здібностей, стабілізація роботи основних функціональних систем організму, підвищення працездатності і стресостійкості, підвищення самооцінки, підвищує почуття відповідальності за себе, свої вчинки і оточуючих, формування особливого містка спілкування з зовнішнім світом.